

[Ragnhild Andersen.]

ringelse. Det er jo en meget stor mangel ved den nuværende ordning, at en arbejder kan gå alene med farligt arbejde. Denne mangel kunne have været afhjulpet ved ministerens forslag, men det bliver den ikke på denne måde.

Også andre bestemmelser er svagere. Således er der med hensyn til arbejdstidens beliggenhed tale om betydelige forringelser i forhold til det oprindelige forslag. Oprindeligt var der foreslået forbud mod natarbejde, således at tiden fra kl. 22 til kl. 6 skulle være indbefattet i hviletiden. Dette almindelige forbud mod natarbejde i tiden fra kl. 22 til kl. 6 er ikke opretholdt. Der er også andre forringelser på dette område, som jeg dog ikke skal komme ind på nu.

Der er også forringelser angående forbudet mod søn- og helligdagsfriheden for arbejdere i almindelighed. Også her undtages forskellige grupper. Man har i undtagelserne medtaget budtjeneste, og jeg vil gerne spørge ministeren eller udvalgets ordfører, da det jo kræver en vis forklaring, hvorfor man har gjort det.

I afsnit IV, barselhvile, hedder det:

„Ingen kvindelig arbejder må i de første 4 uger efter sin nedkomst indtræde i det af loven omfattede arbejde, medmindre det ved lægeattest godtgøres, at dette kan ske uden skade for hendes egen eller barnets sundhed.“

Denne bestemmelse kommer også til at omfatte kvinder, der er beskæftiget ved lager- og pakhusarbejde, men desværre ikke kvinder indenfor handels- og kontorvirksomhed og heller ikke kvinder, der er beskæftiget ved skovbrug, landbrug og gartneri.

Også med hensyn til bestemmelserne om børns og unge menneskers arbejde er der betydelige forringelser. § 38, stk. 2, går ind for, at børn skal kunne udføre erhvervs-mæssigt arbejde i indtil 2 timer dagligt efter skoletiden. Efter det oprindelige forslag måtte børn under 14 år ikke have erhvervs-mæssigt arbejde. Det ser man altså bort fra og holder sig til loven af 1925 om forbud mod børns arbejde.

§ 41, stk. 2 og 3, angår lægeundersøgelse. Det var oprindeligt foreslået, at en sådan undersøgelse skulle finde sted een gang om året. Såvidt jeg ved, var det ungdomskommissionen, der foreslog lægeundersøgelse af

unge arbejdere mellem 14 og 18 år een gang årligt. Også denne bestemmelse har man indskrænket. Man siger i udvalgsbetænkningen, at sædvanligvis skal der kun foregå lægeundersøgelse ved antagelsen af unge arbejdere; man mener ikke, det bør udvides. Jeg mener, det er en fejl, al den stund man taler om at ville værne om de unges sundhed, at man ikke engang vil gennemføre en årlig lægeundersøgelse. Hvad ville det betyde for en virksomhed at træffe aftale med en læge om en eller to dage årligt at komme og undersøge virksomhedens arbejdere? Intet som helst. Men udvalget vil ikke anbefale det. Man går bort fra det, ligesom man går bort fra, at virksomheden skal betale for sådanne lægeundersøgelser. Det siges i § 41, stk. 5:

„Betalingen for lægeundersøgelsen og for udstedelsen af den fornødne attest herom afholdes af arbejdsgiveren. Forsåvidt det ikke er muligt at foretage lægeundersøgelsen udenfor arbejdstiden, er arbejdsgiveren forpligtet til at give arbejderen den hertil fornødne frihed“, men der er ingen hjemmel til, at tabet af arbejdsfortjeneste skal afholdes af arbejdsgiveren, således som der var det i det oprindelige forslag.

§ 43 omfatter unge menneskers anvendelse til aften-, nat- og søndagsarbejde og den daglige arbejdstids længde. Også denne paragraf er undergået forringelse på forskellig vis. Jeg kan bare tage en enkelt ting ud af billedet, som omfatter mange bestemmelser og flere paragraffer, nemlig dette, at man tilsyneladende gennemfører en ligestilling for de unge mænd og kvinder, men når man kigger nærmere på den ligestilling, ville man egentlig godt have undværet den og haft en anden bestemmelse i stedet for. Det drejer sig om arbejde i hoteller, beværtninger og gæstgiverier, hvor de unge uddannes til tjenerfaget. Ifølge den gamle lov måtte de unge kvinder fra 14 til 16 år kun være på arbejdsstedet til kl. 20, medens de mandlige lærlinge måtte være der til kl. 22. Men udvalget er så demokratisk, at det finder, at kvinderne bør have ligestilling med de unge mandlige lærlinge, således at alle må være der til kl. 22. Jeg må indrømme, at jeg i høj grad havde foretrukket, at man med hensyn til de unge havde fastholdt, at de ikke under nogen